

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Bedřicha v právní věci žalobce: **Bc. P. M.**, bytem J., O., v řízení zastoupeného Mgr. Václavem Strouhalem, advokátem se sídlem Písek, Přátelství 1960, proti žalovanému: **Policie České republiky, Pyrotechnická služba**, se sídlem Praha 7, poštovní schránka 62/PYRO, v řízení o žalobě na ochranu před **nezákonným zásahem žalovaného**

t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á.

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce v podané žalobě uvádí, že mu dne 8.10.2014 bylo doručeno rozhodnutí prvního náměstka policejního prezidenta ve věcech kázeňských, č.j. PPR-14556-8/ČJ-2014-990131 ze dne 6.10.2014, kterým (výrokem I.) žalovaný změnil rozhodnutí ředitele Pyrotechnické služby ve věcech kázeňských č. 4/2014 ze dne 24.3.2014, kterým byl dle § 50 odst. 1 zákona o služebním poměru uznán vinným ze spáchání kázeňského přestupku a podle § 51 odst. 1 písm. b) zákona o služebním poměru byl žalobci uložen kázeňský trest snížení základního tarifu o 10 % na dobu dvou měsíců. Za spáchání kázeňského přestupku bylo žalobci na základě § 51 odst. 1 písm. b) zákona o služebním poměru, prvním náměstkem policejního prezidenta uložen kázeňský trest snížení základního tarifu o 10 % na dobu dvou měsíců.

Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal žalobu k Městskému soudu v Praze, která je zde projednávána pod 3 Ad 21/2014. Na základě žalobou napadeného rozhodnutí Policie ČR uvedený útvar vykonává kázeňský trest snížení základního tarifu o 10 % na dobu dvou měsíců. Na základě ústních požadavků bylo žalobci sděleno, že strhávání částek je výkonem trestu uloženého výše specifikovaným rozhodnutím policejního prezidia. Úprava uvedená v ustanovení § 196 odst. 2 je speciální úpravou oproti ustanovení § 182 odst. 2 zákona o služebním poměru.

Rozhodnutí o zamítnutí odvolání proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu snížení základního tarifu o 10 % na dobu dvou měsíců proto dle žalobce není vykonatelné, neboť odklad vykonatelnosti nastal přímo ze zákona. Částečný výkon trestu uložený na základě nevykonatelného rozhodnutí je proto protiprávním a svévolným rozhodnutím. Vzhledem k tomu že doposud nedošlo k projednání celé věci u soudu, není rozhodnutí stále vykonatelné a neoprávněně sražená částka ze služebního příjmu by proto měla být žalobci vrácena. Žalobce požadoval i příslušný zákonný úrok z prodlení k této částce, když mu nebyl řádně vyplacen jeho příjem.

Vzhledem k tomu že nezákonný zásah trvá, respektive přetrvávají jeho důsledky, žalobce ve své žalobě požaduje určit, že výkon kázeňského trestu byl nezákonný a že se žalovanému zakazuje, aby nadále udržoval protiprávní stav spočívající v nezákonném výkonu kázeňského trestu dle nevykonatelného rozhodnutí. Dále požaduje, aby soud přikázal žalovanému, aby obnovil stav před nezákonným výkonem kázeňského trestu dle nevykonatelného rozhodnutí prvního náměstka policejního prezidenta a uložil žalovanému nahradit mu náklady řízení.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě konstatoval, že se žalobce o údajném nezákonném zásahu dozvěděl nejpozději dne 15.12.2014, neboť k tvrzenému nezákonnému zásahu, kterým měl spočívat ve sražení 10 % základního tarifu, došlo ve výplatě služebního příjmu za měsíc listopad dne 15. 12. 2014. Žaloba tak byla podána po uplynutí dvouměsíční lhůty.

Pro úplnost k věci uvedl, že rozhodnutí proti kterému již nelze podat odvolání je dle § 182 odst. 1 a odst. 2 v právní moci. Je vykonatelné, jestliže je v právní moci nebo jestliže odvolání (rozklad) proti němu nemá odkladný účinek. Je-li v rozhodnutí uložena povinnost plnění, pravomocné rozhodnutí je vykonatelné, uplynula-li lhůta k plnění. Rozhodnutí ředitele Pyrotechnické služby nabylo právní moci ve spojení s rozhodnutím prvního náměstka policejního prezidenta ve věcech kázeňských dne 8.10.2014. Jestliže rozhodnutí o uložení kázeňského trestu nabude právní moci, zadá se tento údaj do elektronického informačního systému Ministerstva vnitra EKIS. V nejbližším výplatním termínu pak dojde ke sražení rozhodnutím určené částky. Z ustanovení § 196 zákona ale nevyplývá povinnost služebního funkcionáře vyčkávat 60 dnů od právní moci rozhodnutí a už vůbec není z tohoto ustanovení zřejmé, že musí aktivně zjišťovat, zda účastník řízení podal žalobu či nikoliv. Jedná se o právo příslušníka žalobu podat a nikoliv o povinnost služebního funkcionáře vyčkávat 60 dní od právní moci a vykonatelnosti tohoto typu rozhodnutí. Žaloba v dané věci byla podána 7.12.2014, do datové schránky policejního prezidenta ČR byla doručena až 16.1.2015. Ke sražení rozhodnutím určené částky došlo tedy ještě před tím, než se služební funkcionář prokazatelně dozvěděl o podané žalobě. Žalobcem zmíněný dopis ze dne 21.1.2015 je v této souvislosti irelevantní. Závěrem navrhl, aby soud žalobu odmítl, pokud tak neučiní, aby žalobu zamítl.

Žalobce využil svého práva a k zaslanému vyjádření žalovaného zaslal repliku, ve které uvedl k běhu lhůty, že termíny, kdy byly strženy částky, tj. 15.11.2014 a 15.12.2014, zakládají počátek běhu objektivní lhůty pro podání nezákonného zásahu a nikoliv pro běh subjektivní lhůty, jak nesprávně dovozuje žalovaný. Běh subjektivní lhůty je vázán na okamžik, kdy se žalobce o nezákonném zásahu dozvěděl, a nikoliv na okamžik, kdy se mohl o nezákonném zásahu dozvědět. Z výplatních pásek vyplývá, že služební příjem žalobce je složen z několika částí, a to jak z pevných složek, tak i složek proměnných. Těmito variabilními složkami příjmu je zejména příjem za službu přesčas a příjem za služební pohotovost. Tyto částky ovlivňují výši služebního příjmu v závislosti na tom, zda v konkrétním měsíci nastanou skutečnosti, které ovlivňují výši příjmu. Celková výše příjmu je tedy proměnlivá. Z připsání částky služebního příjmu na účet žalobce tedy není možné jakkoliv dovozovat vědomost o nezákonném zásahu. V daném případě se žalobce dozvěděl až z výplatních pásek, které otevřel až dne 20.1.2014 a následně si to ověřil v účtárně o provedeném strhávání uvedené částky.

K vlastnímu odkladu vykonatelnosti poukázal na to, že podáním žaloby se odkládá vykonatelnost od počátku, tj. od právní moci rozhodnutí. Pokud by tomu tak nebylo, toto ustanovení by postrádalo smysl, neboť kázeňský trest je možné uložit maximálně na dobu tří měsíců. Žalovaný by měl k případnému výkonu přistupovat s opatrností, která vyplývá z ustanovení § 2 odst. 3 správního řádu či § 6 odst. 2 správního řádu. Podle něj měl žalovaný vyčkat podání žaloby, a pokud žaloba není podána, pak je možné rozhodnutí vykonat. Dále žalobce poukázal na to, že žalovaný sám tvrdí, že byl seznámen s podanou žalobou dne 16.1.2015, avšak dosud nebyly stržené části příjmu vyplaceny. Žalovaný zřejmě výkon chtěl provést za každou cenu bez ohledu na možný odklad vykonatelnosti. Z reakce na dopis žalobce ze dne 21.1.2015 je patrné, že žalovaný nemá v úmyslu napravit zjevnou nezákonnost výkonu kázeňského trestu. Na svém návrhu proto trvá zejména z důvodu, že žalovaný žalobci dosud nevrátil část služebního příjmu, který srazil žalobci v rámci výkonu rozhodnutí a žalobce má proto za to, že došlo k nezákonnému zásahu a tento zásah stále trvá.

Soud ověřil, že žaloba proti rozhodnutí prvního náměstka policejního prezidenta ve věcech kázeňských, č.j. PPR-14556-8/ČJ-2014-990131 ze dne 6.10.2014 byla podána u Městského soudu v Praze dne 7.12.2014 a je vedena pod sp. zn. 3 Ad 21/2014. Řízení dosud není skončeno.

Městský soud v Praze ve věci vydal rozhodnutí dle ustanovení § 51 odst. 1 soudního řádu správního bez nařízení jednání, neboť tento postup žalobce navrhl a žalovaný na výzvu soudu nereagoval ve stanovené lhůtě, a proto má soud za to, že i on s tímto postupem souhlasí.

Ze správního spisu soud zjistil, že rozhodnutí prvního náměstka policejního prezidenta ve věcech kázeňských ze dne 6.10.2014, č.j. PPR-14556-8/ČJ-2014-990131 bylo žalobci doručeno dne 8.10.2014 a nabylo právní moci téhož dne.

Pojmové vymezení nezákonného zásahu je obsaženo v § 82 zákona č. 150/2002 Sb. – soudního řádu správního v platném znění (dále jen s. ř. s.), podle kterého každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

Městský soud se v první řadě zabýval včasností podané žaloby, neboť žalovaný ve vyjádření k podané žalobě navrhl, aby soud žalobu odmítl pro opožděnost, neboť podle něj byla podána po uplynutí dvouměsíční lhůty. Má za to, že žalobce se o údajném nezákonném

zásahu dozvěděl nejpozději dne 15.12.2014, neboť k tvrzenému nezákonnému zásahu, kterým měl spočívat ve srážce 10 % základního tarifu, došlo ve výplatě služebního příjmu za měsíc listopad dne 15. 12. 2014. Nejpozději tento den proto žalobce věděl o údajném nezákonném zásahu.

Podle § 84 odst. 1 s.ř.s žaloba musí být podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo.

Z citovaného ustanovení vyplývá, že dvouměsíční lhůta je lhůtou subjektivní a počne běžet od doby, kdy se žalobce prokazatelně dozví o nezákonném zásahu. O této doby je nutno odlišovat lhůtu objektivní, dvouletou, která běží od okamžiku, kdy k tvrzenému zásahu došlo. V daném případě žalobce tvrdí, že se o úkonu ve kterém spatřuje nezákonný zásah, tedy o prováděném výkonu rozhodnutí o kázeňském trestu, dozvěděl až dne 20.1.2015 a uvádí i okolnosti, za kterých se tak stalo. Soud nemá důvod o pravdivosti tohoto tvrzení pochybovat, když ani žalovaný neuvádí žádné skutečnosti, které by tvrzení žalobce zpochybnil.

Podstatné tedy je, že žalobce se o tom, že výkon rozhodnutí je již prováděn, dozvěděl dne 20.1.2015. Poukazuje-li žalovaný na datum 15.12.2014, neboť k tvrzenému nezákonnému zásahu, kterým měl spočívat ve srážce 10 % základního tarifu, došlo ve výplatě služebního příjmu za měsíc listopad již dne 15. 12. 2014, je nutno konstatovat, že k tomuto datu se váže počátek běhu dvouleté objektivní lhůty pro podání žaloby, neboť tento den k tvrzenému zásahu došlo, ale není prokázáno, že by se žalobce o prováděném zásahu dozvěděl právě tento den. Pokud tedy žalobce podal žalobu na ochranu před nezákonným zásahem u soudu dne 16.3.2015, dospěl soud k závěru, že ji podal včas a neshledal důvod pro její odmítnutí dle ustanovení § 46 písm. b) s.ř.s..

Dále se soud zabýval otázkou, zda prováděný výkon rozhodnutí je nezákonným zásahem, tedy zda žalovaný mohl provést výkon rozhodnutí o uložení kázeňského trestu snížení základního tarifu o 10 % na dobu dvou měsíců. Ustanovení § 196 odst. 2 zákona o služebním poměru upravuje, že byla-li podána žaloba proti pravomocnému rozhodnutí služebního funkcionáře, kterým se ukládá kázeňský trest, odkládá se vykonatelnost tohoto rozhodnutí do nabytí právní moci rozhodnutí soudu.

Ze správního spisu soud zjistil, že rozhodnutí o kázeňském trestu nabylo právní moci dne 8.10.2014 a ze spisu zdejšího soudu sp. zn. 3 Ad 21/2014 bylo ověřeno, že proti rozhodnutí podal žalobce žalobu dne 7.12.2014, tedy na samém konci dvouměsíční lhůty pro podání žaloby u soudu. Mezi účastníky pak není sporné, že výkon uvedených rozhodnutí probíhal tak, že za měsíce říjen a listopad 2014 bylo žalobci strženo z platového základu 10 %, a to ve výplatních termínech vždy v měsíci následujícím (za říjen dne 15.11.2014 a za listopad dne 15.12.2014).

Z ustanovení § 196 odst. 2 zákona o služebním poměru, vyplývá, že odložení vykonatelnosti pravomocného rozhodnutí je vázáno na podání žaloby u soudu a záleží pouze na žalobci zda svého práva k podání žaloby využije a samozřejmě i kdy v rozmezí zákonem stanovené dvouměsíční lhůty tuto žalobu podá. V projednávané věci žalobce podal žalobu proti rozhodnutí o kázeňském trestu dne 7.12.2014 a teprve tímto okamžikem došlo k odložení vykonatelnosti rozhodnutí o kázeňském trestu.. Citované zákonné ustanovení spojuje odložení vykonatelnosti právě jen s objektivní skutečností spočívající v podání žaloby proti rozhodnutí ukládajícím kázeňský trest. Jinými slovy, odklad vykonatelnosti rozhodnutí

nastává sice přímo ex lege, ale až podáním žaloby. Není tedy správný závěr žalobce, ze kterého vychází, že odklad vykonatelnosti nastal přímo ze zákona a že rozhodnutí nebylo vůbec vykonatelné od počátku. Takový závěr z citovaného ustanovení dle soudu dovodit nelze. Ze stejných důvodů z něj není možné dle soudu dovodit ani závěr, že podáním žaloby se odkládá vykonatelnost od počátku, tj. od právní moci rozhodnutí.

Při posouzení otázky, zda byl výkon rozhodnutí o uložení kázeňského trestu snížení základního tarifu o 10 % na dobu dvou měsíců nezákonným zásahem do práv žalobce, vycházel soud z toho, že žalovaný prováděl výkon pravomocného vykonatelného rozhodnutí a o tom, že žalobce podal žalobu u soudu, se prokazatelně dozvěděl až dne 16.1.2015, kdy byla doručena do datové schránky policejního prezidenta ČR. Sám žalobce ani netvrdí, že by o podání žaloby žalovaného informoval před tímto datem, neboť v podané žalobě uvádí, že dopis s upozorněním na nezákonný zásah zaslal žalovanému až dne 21.1.2015. Řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem je řízením návrhovým a je pouze na žalobci, zda žalobu podá a v jaké lhůtě. Zákon ale nestanovuje povinnost správního orgánu zjišťovat u soudu v průběhu dvouměsíční lhůty pro podání žaloby, zda již žalobce žalobu podal či nikoli. Soud si navíc nedovede představit, jak by realizace takové povinnosti probíhala v praxi, když žalobce může podat žalobu v průběhu těchto dvou měsíců v podstatě kdykoliv. Záleží proto na žalobci, který jediný disponuje právem žalobu podat, zda a kdy informaci o podání žaloby žalovanému sdělí.

Soud proto dospěl k závěru, že žalovaný vykonával rozhodnutí, které bylo pravomocné a vykonatelné, zcela v souladu se zákonem, neboť rozhodnutí o kázeňském trestu v době výkonu rozhodnutí nebylo nijak zpochybněno. O tom, že byla podána žaloba proti rozhodnutí se žalovaný dozvěděl až po provedení výkonu a navíc ani ne od žalobce. Vzhledem k tomu, že žalovaný vykonával pravomocné, nikým nezpochybněné, rozhodnutí, byl žalobce srozuměn s tím, že žalovaný je oprávněn výkon rozhodnutí provést. Proto provedeným výkonem rozhodnutí nemohla být zasaženo do jeho práv. Další podstatnou skutečností, která podporuje závěr soudu o tom, že zásah žalovaného nebyl nezákonný, je, že žalobci byl snížen základní tarif za měsíce říjen a listopad 2014, tedy ještě před podáním žaloby, i když se snížení příjmu projevilo až ve výplatních termínech vždy v měsíci následujícím (za říjen dne 15.11.2014 a za listopad dne 15.12.2014).

Z uvedených důvodů Městský soud dospěl k závěru, výkon rozhodnutí není úkonem nezákonným. Z tohoto důvodu neshledal žalobu důvodnou, a proto dle § 87 odst. 3 s.ř.s. rozhodl o jejím zamítnutí.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení, plně úspěšnému žalovanému náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na

sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 11. listopadu 2015

JUDr. Hana Veberová
předsedkyně senátu